

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/102/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813203867
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7813203867.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu W. W., s.r.o., so sídlom v E. E. J.S. XXXX/XX, P. D., Č. Z., IČO: 26 429 705, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Y., C. X, IČO: 36 864 421, proti žalovanej D. Y., nar. XX. X. XXXX, bytom v Z. XX, za účasti vedľajšieho účastníka A. H. E. A. H., H. H. Č. X, U., IČO 42 244 552, zastúpeného JUDr. Jánom Dorkinom, advokátom Advokátskej kancelárie v Rožňave, Nám. baníkov 33, o zaplatenie 1.877,46 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo 14. októbra 2015, č. k. 10C/401/2013-85

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rožňava (ďalej aj „súd“ alebo „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením pripustil vstup A., IČO: 42 244 552 do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobca sa návrhom na začatie konania domáha od žalovanej plnenia zo zmenky. H. písomne oznámil vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu a ochranu práv žalovanej. Súd doručil oznámenie o vstupe do konania účastníkom konania, pričom žalovaná súhlasila so vstupom do konania. Žalobca podal námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníka a žiadal, aby súd rozhodol o neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Námietku odôvodnil tým, že konanie vo veci je európskym konaním vo veciach s nízkou hodnotu sporu a je právne regulované Nariadením Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007. Procesný postup súdu a strán v konaní je upravený odlišne od vnútroštátnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 99/1963 Zb. Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu neprípúšťa vedľajšie účastníctvo. V prejednávanej veci žalobca podal žalobu na plnenie zo zmenky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007.

Súd poukázal na článok 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007, v zmysle ktorého rozhodné procesné právo - pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotu sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. Citované nariadenie nevylučuje účasť vedľajšieho účastníka, a ani ho neupravuje. Preto súd pri rozhodovaní o prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka postupoval v zmysle Občianskeho súdneho poriadku. Preto súd v ďalšom poukázal na ust. § 93 ods. 1 až 4 Občianskeho súdneho poriadku s tým, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Súd dospel k záveru, že boli splnené všetky podmienky na to, aby mohol v konaní vystupovať ako vedľajší účastník na strane žalovanej H.. Vedľajší účastník sa stáva účastníkom konania v okamihu, keď dôjde súdu oznámenie, že vstupuje do konania a na stranu ktorého účastníka. V zmysle ods. 2 citovaného ustanovenia, môže ako vedľajší účastník vystupovať aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv, okrem iných aj spotrebiteľa. Prípustnosťou vedľajšieho účastníctva sa súd zaoberá iba vtedy, keď niektorý účastník namieta neprípustnosť takéhoto vstupu. Námietky žalobcu súd považoval za neodôvodnené, nakoľko aj v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu môže vystupovať vedľajší účastník, nakoľko nariadenie vedľajšieho účastníka nevyklučuje a podľa Občianskeho súdneho poriadku, ktorý je rozhodným procesným právom na území Slovenskej republiky, je vedľajšie účastníctvo možné. Súd zároveň konštatoval, že aj keď je uplatnený nárok z titulu zmenky, táto bola vystavená ako zabezpečovacia zmenka k spotrebiteľskej zmluve o úvere, ktorú uzavrel predchodca žalobcu a žalovaná a teda nároky žalobcu budú posudzované aj z titulu ochrany spotrebiteľa, a preto bolo potrebné pripustiť vstup vedľajšieho účastníka na strane žalovanej.

Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalobca, ktorý žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tvrdením, že konanie je európskym konaním vo veciach s nízkou hodnotou sporu a je právne regulované Nariadením Európskeho parlamentu Rady ES č. 861/2007. Procesný postup súdu a strán v tomto konaní je upravený označeným nariadením a teda odlišne od vnútroštátnej úpravy, obsiahnutej v zákone č. 99/1963 Zb. Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu nepripúšťa vedľajšie účastníctvo. Právna regulácia označeného nariadenia obsiahnutého v článkoch 4 a 5 vedľajšie účastníctvo nepozná a pripúšťa aplikáciu procesných pravidiel zakotvených v Občianskom súdnom poriadku iba výnimočne, a to vtedy, ak sa explicitne ustanovuje, že sa postupuje v súlade s príslušným procesným právom, uplatniteľným v členskom štáte. Preto žiada, aby súd v záujme podpory základných práv a v záujme zásad uznávaných v Charte základných práv Európskej únie rešpektoval jeho právo na spravodlivý proces a upozorňuje na možnosť vzniku škody na jeho strane v dôsledku nesprávneho úradného postupu. Poukázal na skutočnosť, že pre oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené súdu pred 1.1.2015 (poznámka odvolacieho súdu - tak ako v prejednávanej veci), teda pred účinnosťou zákona č. 353/2014 Z.z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb., je konajúci súd povinný zabezpečiť si vyjadrenie účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vstúpil do konania. Len samotné oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania nemôže automaticky zakladať právo vedľajšieho účastníka na účasť na konaní a takisto, že osoba, popri ktorej vstúpil do konania s takýmto úkonom súhlasí. Uviedol, že takýto postup vyplýva z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozhodnutie z 5.2.2013 sp. zn. 3Cdo 188/2012). V prípade, ak žalovaná so vstupom vedľajšieho účastníka súhlasí, uviedol, že predmetom súdneho konania nie je konanie, v ktorom by na jednej strane vystupoval spotrebiteľ (ide o vzťah upravený zákonom č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch), preto nie je možné pripustiť vstup vedľajšieho účastníka - právnickej osoby, ktorá bola zriadená na ochranu spotrebiteľa. Mal za to, že ak v súčasnosti existuje právna úprava, ktorá nedovoľuje vedľajšiemu účastníkovi podať odpor proti platobnému rozkazu v rámci tzv. skráteného konania v rámci vnútroštátneho práva, analogicky vedľajší účastník nie je oprávnený podať odvolanie voči rozsudku v rámci európskeho konania s nízkou hodnotou sporu.

Žalovaná a vedľajší účastník sa k odvolaniu nevyjadrili.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

V prejednávanej veci žalobca podaným návrhom na začatie konania proti žalovanej uplatňuje pohľadávku z indosovanej zmenky podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Keďže Nariadenie neupravuje možnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania, aj podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné túto otázku riešiť z pohľadu rozhodného vnútroštátneho procesného práva (čl. 19 Nariadenia, § 93 ods. 2, 4 O.s.p.), podľa ktorých súd prvého stupňa správne rozhodol o námietke podanej žalobcom o neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania na stranu žalovanej. Keďže pre vstup vedľajšieho účastníka do konania boli splnené aj ostatné zákonom ustanovené podmienky v zmysle § 93 ods. 2, 3 O.s.p. (v znení účinnom do 31.12.2014), lebo vedľajší účastník je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa podľa osobitného predpisu (zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov) a žalovaná vyslovila súhlas so vstupom vedľajšieho

účastníka do konania, súd správne rozhodol, pokiaľ pripustil vstup do konania A., IČO: 42 244 552, ako vedľajšieho účastníka na stranu žalovaného.

Ani skutočnosti a námietky, ktoré žalobca uviedol v odvolaní, nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého výroku uznesenia a neodôvodňujú iné rozhodnutie. K odvolacím námietkam odvolací súd poukazuje na to, že európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu predstavuje osobitný druh sporového konania, ktoré sa vyznačuje predovšetkým tým, že v zásade prebieha písomne a za použitia vzorových tlačív, ktoré sa nachádzajú v prílohe Nariadenia. Osobitná forma konania však nevylučuje, aby sa v takomto konaní mohol prejavíť účel vedľajšieho účastníctva, ktorým je pomoc účastníkovi v spore. V zmysle čl. 5 ods. 1 Nariadenia môže súd vo veci nariadiť aj ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiada aj niektorá zo strán. Z toho vyplýva, že sa nejedná o typické skrátené konanie, ktoré by bolo totožné s rozkazným konaním podľa O.s.p., ako mylne argumentuje žalobca. Preto ani právny názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 357/2012 z 30.10.2013, na ktoré žalobca odkazuje v odvolaní, nemožno na posudzovanú vec aplikovať.

Skutočnosti uvedené žalobcom v odvolaní nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého výroku uznesenia, preto ho odvolací súd potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.